

ತಂಚೆ ಮಾಡದೇ ಕಾಳು ಹೆಚ್ಚುವ ಹೋಳಿ
ಒಂದೇಟೆಗೆ ವಿಲ ವಿಲ ಒದ್ದುಡುವ ಕೆರೆ ಹಾವು
ಭಾರ ಹೊತ್ತೆ ಚುಸಿದು ಬೀಳುವ ಕತ್ತೆ
ಸೆಣ್ಣ ಸದ್ಗಿರ್ಗಾ ಜಿಗಿದು ಒಡುವ ಮಾಲ-
ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ ತ್ರಾಣ

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ಚಿಟಕೆ ಸದ್ಗಿರ್
ಗರಿ ಬಿಳಿ ಕುಳೆಯಲು ತೊಡಗಿದ
ನವಿಲನ್ನು ಕಂಡೆ

ಜೆಂಕೆ-ಹಂಸ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ
ತುರು-ವಾರಿವಾಳ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕಾಗಿ—
ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿವೆಯಂತೆ

ನೂಮಾಳೀಲ್ಲದ ಆ ಸಂಭೆ
ಹೊತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು
ಹತ್ತಿರದ ರುಖಾಗೆ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋದೆ

ಅಲ್ಲಿ ಅನೆ ಗೊಬೆಯ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತಿತ್ತು
ಹಂಡು ಮಂಡು ಕುಡಿದಂತಿತ್ತು

ಹಲ್ಲಿಯಂತೆ ಕುಳಿತ ನಿಶ್ಚಲ ಹುಲಿಯೊಂದು
ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳಿಯಿತು

ಈ ಹುಲಿಯ ಮೋಗದ ಮೇಲೆ
ನನ್ನ ನೂಮಾಳ ಕೆಳೆಯಿದೆ
ಆ ನಡಿಗೆ, ಆ ಗತ್ತು—
ಆಕೆಯಿದೇ!

ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಟಿದೆ
ಇವಳ ಮನೂರಿದಲ್ಲಿ ಅವಳ ದಿಟ್ಟಿ
ಸಂಸಾರವೇ ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಈ ಈಟಿ?

ಈ ಕಾವ್ಯ ರೂಪಕದ ಪಯಣ ಮುಂದಿನ
ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕವಿಯೊಂದಿಗೆ
ಮುಂದುವರೆಯುವುದು.

